

нито пъкъ, както казватъ, че и на правителството
ся угодни такива многолюдни собранията.

Писаратъ общински тои ми приписалъ инструкциитъ, щото отъ нѣкой отъ тѣхъ ни можяхъ да искарамъ смисъла имъ. Ако е възможно, решети да ги припиши изново и благовоleti да ми ги испратити по-скоричку, като прибавити и мнението на епархиотити, кого искатъ за екзархъ.

И съ толкова оставамъ съ приличното къмъ васъ почитание

Д. П. Чинтуловъ.

2.

Достопочтений съграждани,

Колкото за сега известявамъ, какъ съ Божията воля благополучно пристигнахъ въ Цариградъ. Представителитѣ не са ся събрали йоще сичкитѣ. За либопитство бележа ви имената на ония, които заварѣхъ. Тия сж:

Отъ Рухчюкъ попъ Петаръ Арнауловъ, отъ Враца Г. Занкинъ, отъ Силистра г. Димитраки бей и г. Савва Доброплодни, отъ Пловдивъ г. Георги Груевъ и г. Марко Балабановъ, отъ София г. х. Маню Стуяновъ и г. Христу Стуяновъ. Тѣзи ся, които до сяга ся пристигнали. Другитѣ ся учякватъ днесъ-утре.

Като нѣмамъ по настоящему друго, оставамъ съ приличното къмъ васъ почитание.

1871 яноария 26, Ортакъови. Д. Чинтуловъ

3.

1871, мартъ 3, Цариградъ, Орта-Кюю.

Достопочитаеми съграждани,

Писмото ви отъ 15 истекшаго приехъ и содержанието му разумѣхъ. За колкото нѣща ми